

Ավետիք Իսահակյան

Մաճկալ ես, բեգարած ես

Մաճկալ ես, բեգարած ես,
Առը շուռ տո՛ւր, շո՛ւտ արի.
Ծովի պես քրտնած ես,
Եզներն արձկի՛, տուն արի՛:

Կաթի սերը քաշել եմ,
Դրել եմ հովին՝ սառի.
Ալ գոգնոցս կապել եմ,
Արի թառլան, թը՛ռռ, արի:

Տեղ եմ գրցել շվարում,
Քամին կուգա, գով կանի.
Լուսնի շողքն է մեր ծոցում,
Չափ տո՛ւր, չափ ա՛ն – շուտ արի՛:

Դադրած, բեգարած յա՛ր ջան.
Անպերն ելան, դեհ արի.
Բեգարած ջանիդ դուրբան,
Ծրտից թև առ, թե՛գ արի ...

1893

Օբեր-Հոլց